

NUORISOPALVELUJEN MONIKULTTUURISUUS HYVINKÄÄLLÄ

PERUSSELVITYS MONIKULTTUURISEN NUORISOTYÖN KEHITTÄMISTÄ VARTEN

*Hanna Laitinen (toim.), Tuuli Huovila, Salla Hyppönen, Jarna Koskela,
Annika Jouhki, Heidi Jyrkkä, Marika Malila, Annika Mensonen, Outi
Neuvonen, Sari Pentti, Marianne Rintala, Oona Sahari, Katja Sipola, Sanni
Soininen, Elina Westerlund*

2.6.2010

Hyvinkään nuorisopalvelut ja HUMAKin Nurmijärven kampus

Sisältö

1. Tausta, tarve ja keskeiset kysymykset.....	3
1. Tausta, tarve ja keskeiset kysymykset.....	3
2. Selvityksen kulku ja aineiston laadun arviointi.....	5
2.1 Nuorisopalvelujen havainnointi ja keskustelut niihin osallistuneiden nuorten kanssa	5
2.2 Nuorisotyöntekijöiden yksilöhaastattelut ja suomi toisena kielenä -ryhmien ryhmähaastattelut.....	6
2.3 Yhdistyskysely	6
2.4 Selvityksen etiikka: Henkilösuojan kunnioittaminen ja muut riskit.....	7
2.5 Aineiston laatu ja käyttökelpoisuus.....	7
3. Havainnoinnin ja haastattelujen tuloksia	9
3.1 Havaintoja ja näkökulmia nuorisopalvelujen kävijöistä ja avoimuudesta.....	9
3.2 Nuorisotyöntekijöiden ajatuksia monikulttuurisesta nuorisotyöstä	10
3.3 Suomi toisena kielenä -ryhmien kertomaa.....	10
3.4 Yhdistysten toiminnassa on monikulttuurisia nuoria	11
4. Johtopäätöksiä ja pohdintaa	12
Liite 1: Hyvinkään tilastoinnista (Antti Kivijärvi 9.2.2010).....	15
Liite 2: Yhdistyskyselyyn vastanneet hyvinkääläiset yhdistykset	17

1. Tausta, tarve ja keskeiset kysymykset

Hyvinkäällä oli 1.1.2007 väestörekisterikeskuksen tilaston mukaan kirjoilla 44 306 asukasta, joista ulkomaan kansalaisia 926. Äidinkielen mukaan tilastoituna Hyvinkäällä oli vuoden 2008 lopussa 1514 vieraskielistä, eli muun kuin suomen-, ruotsin- tai saamenkielistä ihmistä. Näistä 18-vuotiaita tai sitä nuorempia oli 405 ja näistä edelleen Hyvinkään nuorisopalvelujen kannalta olennaisimpaan ryhmään (13-18-vuotiaisiin) kuului 128 nuorta.¹

Tämän selvityksen tarve lähti Hyvinkään nuorisopalveluissa nousseesta kysymyksestä, palvelevatko nuorisopalvelut tasaisesti kaikkia kunnan alueella asuvia nuoria kulttuurisesta taustasta ja mahdollisesta kotoutumisen asteesta riippumatta. Vuonna 2009 Hyvinkään nuorisopalveluissa tehtiin päätös lähteä kehittämään monikulttuurista nuorisotyötä. Kehittämistyöhön nimettiin 1.4.2010 alkaen yksi nuorisotyöntekijä ja lääniltä haettiin erityisrahaa monikulttuurisen nuorisotyön kehittämiseen. Kehittämistyö liitettiin osaksi Kanuuna-verkoston monikulttuurisen nuorisotyön kehittämishanketta (www.nuorisokanuuna.fi).

Yhdeksi ensimmäisistä kehittämisen vaiheista nähtiin tarve tietää, millainen lähtötilanne Hyvinkäällä monikulttuurisen nuorisotyön suhteen on. Asiasta haluttiin tehdä perusselvitys, jollaisen teosta sovittiin Humanistisen ammattikorkeakoulun (HUMAK) järjestö- ja nuorisotyön yksikön kanssa. Sovittiin, että selvitys tehdään Nurmijärven kampuksen oppilastyönä osana Monikulttuurisuus ja monimuotoinen kansalaisyhteiskunta -opintojaksoa. HUMAKin puolelta nähtiin, että selvityksen teko tarjoaa opiskelijoille mahdollisuuden perehtyä monikulttuurisen nuorisotyön kysymyksiin autenttisessa tilanteessa.

Selvityksen suunnittelussa asiantuntija-apua saatiin Kanuuna-hankkeen tutkija-koordinaattori Antti Kivijärveltä. Selvityksen taustamateriaalina olivat Hyvinkään maahanmuuttajien kotouttamisohjelma, Kanuunan monikulttuurinen nuorisotyö -hankkeen materiaalit sekä Nuorisotutkimusseuran monikulttuuriset nuoret, vapaa-aika ja kansalaistoimintaan osallistuminen -tutkimushankkeessa kirjoitetut artikkelit.

Selvityksen teossa monikulttuurisen nuoren määritelmässä turvaututtiin Nuorisotutkimusseuran ja muun muassa Helsingin kaupungin nuorisotoimen käyttämään laajaan määritelmään, jonka mukaan monikulttuurinen nuori on kuka tahansa nuori, joka on kasvanut useamman kuin yhden kulttuurin vaikutuspiirissä². Selvityksen kohderyhmäksi määriteltiin 13-17 -vuotiaat, Hyvinkäällä asuvat nuoret, jotka ovat Hyvinkään nuorisopalvelujen pääkohderyhmä.

Selvityksen pääkysymyksiä oli alun alkaen kolme:

1. Miten monikulttuurista hyvinkääläinen nuorisotyö on nyt?

Tämän kysymyksen alla haluttiin tietää, vastaavatko monikulttuuristen nuorten osallistumisluvut yksikulttuuristen hyvinkääläisnuorten osallistumismääriä ja painottuvatko mahdollisesti tietyt kansallisuudet, jompikumpi sukupuoli, tietty ikäryhmä tms. Haluttiin myös tietää, jakautuuko monikulttuuristen nuorten osallistuminen tasaisesti eri nuorisopalveluihin vai keskittykö se joihinkin

¹ Tilastotiedot Hyvinkään kaupungin kotouttamisohjelmasta sekä Hyvinkään kaupungin tilastosta (2010)

² Helsingin nuorisosaasiainkeskuksen monikulttuurisuusohjelma 2009-2010, s.5.

toimintoihin. Toiseksi haluttiin tietää, miten monikulttuurisuus näkyy tai tuntuu nuorisotyössä toisaalta nuorisotyöntekijöiden näkemänä, toisaalta palveluja käyttävien nuorten itsensä näkökulmasta.

2. Miten paljon monikulttuuriset nuoret osallistuvat muiden yhteisöjen järjestämään vapaa-ajan toimintaan?

Toisen kysymyksen alla haluttiin selvittää sitä, miten paljon monikulttuuriset nuoret osallistuvat hyvinkääläisten vapaa-ajan palveluja tarjoavien järjestöjen toimintaan. Haluttiin myös kuulla, millaisia kokemuksia järjestöillä osallistumisesta on ja miten niissä suhtaudutaan monikulttuuristen nuorten osallistumiseen tulevaisuudessa.

3. Millaisia ajatuksia ja odotuksia kotoutuvilla nuorilla on vapaa-ajaltaan?

Kolmannen kysymyksen alla haluttiin tietää, miten yläkouluikäiset, suomi toisena kielenä -opetuksessa olevat nuoret viettävät vapaa-aikaansa, millaisia harrastuksia heillä on, mikä heitä kiinnostaa ja mitä he ajattelevat Hyvinkään nuorisopalveluista. Haluttiin myös ymmärtää enemmän siitä, mitä nuorisopalveluja he mahdollisesti käyttävät ja miksi sekä mistä he ovat saaneet niistä tietoa.

Tavoitteena oli myös ymmärtää, millaiset tekijät mahdollisesti estävät osallistumasta nuorisopalvelujen toimintaan.

Kysymyksenasettelu muuttui jonkin verran selvityksen alkaessa. Ensinnä havaittiin, ettei käytettävissä olevilla menetelmillä ole mahdollista kerätä numeerista tietoa nuorisopalvelujen käyttäjistä: osallistujien luokittelu etnisen taustan perusteella olisi edellyttänyt sitä, että jokaiselta osallistujalta olisi erikseen käyty kysymässä oma ja vanhempien etninen tausta ja muita tietoja, joiden kerääminen olisi sisältänyt useita lain ja eettisten käytäntöjen kanssa olevia ristiriitaisuuksia. Numeerisia tietoja monikulttuuristen nuorten osuuksista nuorisopalvelujen käyttäjinä pitääkin siksi odottaa siihen, kunnes Hyvinkään nuorisopalvelut on saanut jäsenkortit kerätyksi käyttäjiltään. Näissä kysytään nuorten kotikieltä, mitä voidaan pitää yhtenä monikulttuurisuuden kriteerinä.³

³ Monikulttuurisuuden tilastoinnin haasteista, ks. Antti Kivijärven pohdinta tämän selvityksen liitteessä 1.

2. Selvityksen kulku ja aineiston laadun arviointi

Tätä selvitystä luettaessa ja käytettäessä on tärkeää pitää mielessä, että se on luonteeltaan käytännöllinen ja paikallinen kartoitus. Tavoitteena on ollut hakea hyvinkääläisestä nuorisotyöstä nouseviin kysymyksiin sellaisia vastauksia, joiden avulla nuorisopalveluja voidaan lähteä kehittämään monikulttuurisuuden näkökulmasta parempaan suuntaan. Laajempia tulkintoja tai yleistyksiä monikulttuuristen nuorten elämästä Suomessa ei tämän aineiston perusteella ole siis syytä lähteä tekemään.

Selvityksen tekoon osallistui 14 yhteisöpedagogi (AMK)-opiskelijaa, pääasiassa toiselta ja kolmannelta vuosikursilta. Selvityksen teko oli osa (20 %) heidän valitsemansa kurssin suoritusta. Selvitykseen liittyneet haastattelu- ja havainnointitehtävät tehtiin pareittain. Opiskelijaryhmän lehtori kokosi opiskelijoiden keräämän ja osittain kokoaman materiaalin kirjalliseksi raportiksi.

Aineistonkeruu tapahtui huhtikuun 2010 aikana. Sitä tehtiin neljällä tavalla: havainnoimalla nuorisopalveluja ja keskustelemalla niissä osallistuvien nuorten kanssa, haastattelemalla nuorisotyöntekijöitä, lähettämällä kysely hyvinkääläisiin vapaa-ajan järjestöihin sekä haastattelemalla yläkouluikäisiä suomi toisena kielenä -oppilaita hyvinkääläisissä kouluissa.

2.1 Nuorisopalvelujen havainnointi ja keskustelut niihin osallistuneiden nuorten kanssa

Havainnointia tehtiin Nuorisotalo Sillan avoimessa toiminnassa huhtikuun maanantaina, tiistaina, keskiviikkona, torstaina, perjantaina (Lämppäri) ja lauantaina (Lämppäri Café). Lisäksi havainnoitsijat osallistuivat Warhammer-kerhoon, MeLu-kerhoon, tyttöjen hip-hop -kerhoon ja poikien pelikerhoon. Kaikkiaan tilaisuuksiin osallistui yhteensä noin 150 nuorta, joista osa oli paikalla useampana iltana, joten yksittäisten osallistujien määrä on todellisuudessa pienempi.

Havainnoinnin tavoitteena oli lisätä opiskelijoiden kuvaa siitä, mitä kaikkea Hyvinkään nuorisopalvelut pitävät sisällään ja antaa mahdollisuus kuulla nuorisopalveluita käyttävien nuorten näkemyksiä monikulttuurisuudesta. Opiskelijaryhmän yhteisenä havainnoinnin kohteena olivat yleiset seikat: miten paljon nuoria avoimissa illoissa ja kerhoissa ylipäänsä käy, miten nämä näyttävät tulevan keskenään toimeen ja ryhmittyvän jne. Havainnoinnin tulokset kertovat näin ollen enemmän nuorisopalveluiden yleisestä tunnelmasta kuin monikulttuurisuudesta sinänsä. Tavoitteena ei myöskään ollut laskea ”monikulttuuristen” ja ”yksikulttuuristen” nuorten osuuksia osallistujista: kaikki moni- ja yksikulttuuristen nuorten havainnoimalla näkyvät luokittelukriteerit olisivat perustuneet havaintojen tulkintaan. Lisäksi opiskelijoita oli erikseen kielletty kyselemästä nuorten taustoja sen tarkemmin.

Havainnointikäytien yhteydessä keskusteltiin nuorisopalveluja käyttävien nuorten kanssa heidän käsityksistään toiminnan monikulttuurisuudesta. Keskustelunavauksina käytettiin kysymyksiä siitä, miten usein nuoret yleensä käyvät nuorisotalolla tai kerhossa, miten avoimena he toimintaa pitävät ja kuinka hyvin nuorisopalveluissa heidän mielestään noudatetaan sääntöihin kuuluvaa rasismien kieltä.

Aineistoa keräävät opiskelijat keskustelivat yhteensä 27 nuorisopalveluihin osallistuneen kanssa, joista 12 oli poikaa ja 15 tyttöä. Selvityksen aineistoksi saatiin lisäksi yhden nuorisotyöntekijän tekemät kyselyt kahdesta kerhosta, joissa opiskelijat eivät päässeet käymään (yhteensä 12 nuorta).

Jokaisen havainnoitsija- ja haastatteluparin tyyli tehdä havaintoja ja lähestyä nuoria oli omanlaisensa, mikä on väistämättä vaikuttanut tuloksiin. Osalla nuorten kanssa keskustelu sujui vaivatta ja rennosti vertaishengessä, osalla keskustelu sai selvemmin haastattelun piirteitä. Kaikki haastattelut tapahtuivat ryhmissä, joten tulokset saattavat kertoa enemmän siitä, mitä nuoret uskovat toisten nuorten haluavan kuulla, kuin yksilöiden todellisista ajatuksista. Moni avoimeen toimintaan osallistunut nuori oli paikalla useampana iltana ja saattoi halutessaan osallistua keskusteluun parikin kertaa tuomatta sitä esiin.

2.2 Nuorisotyöntekijöiden yksilöhaastattelut ja suomi toisena kielenä -ryhmien ryhmähaastattelut

Opiskelijat haastattelivat yhtä tuntityöntekijää lukuun ottamatta kaikkia Hyvinkään nuorisopalveluiden nuorisotyöntekijöitä, yhteensä 12 haastattelua. Haastattelun teki opiskelijapari, nuorisotyöntekijä oli yksin. Haastattelun runkona oli sarja kysymyksiä, minkä lisäksi opiskelijat ovat voineet kysyä lisä- ja jatkokysymyksiä keskustelussa esiin tulleista asioista tai omasta kiinnostuksestaan lähtien. Haastatteluja ei nauhoitettu, vaan opiskelijat tekivät muistiinpanoja selvityksen kannalta keskeisistä asioista.

Suomi toisena kielenä -ryhmien ryhmähaastattelut tehtiin yläkoulussa osana opetusta. Yhteensä opiskelijaparit kävivät kahdeksassa 7-9 -luokkalaisten ryhmässä, joissa oli kaikkiaan 27 oppilasta, lisäksi aineistossa on otettu huomioon yhden nuorisotyöntekijän tekemä haastattelu yhdeksännessä ryhmässä, jossa oli neljä oppilasta. Oppilaat olivat opiskelleet suomea 2-14 vuotta, kaikkien puhekieli oli hyvä. Ryhmiin osallistuneista yhdeksän oli poikia, 18 tyttöjä ja neljän kohdalla sukupuolta ei ole merkitty muistiin.

Suomi toisena kielenä -ryhmissä tehtyjen haastattelujen tavoitteena oli luoda keskustelu, jonka teemana on harrastaminen ja vapaa-ajan vietto yleisesti ja nuorten tuntemat mahdollisuudet harrastaa Hyvinkäällä. Keskustelutilanteet muodostuivat hyvin erilaisiksi. Osa opiskelijapareista käytti keskustelun apuna liitutaalua tai paperilappuja, joille nuoret listasivat harrastuksiaan, osassa keskustelua käytiin pelkästään suullisesti.

2.3 Yhdistyskysely

Kysely monikulttuuristen nuorten osallistumisesta lähetettiin yhteensä 65 hyvinkääläiselle vapaa-ajan yhdistykselle. Vastauksia saatiin 42 yhdistykseltä⁴. Osalta vastaus tuli sähköpostilla, osaan soitettiin perään. Kaikilta kysyttiin samat kysymykset, joiden tarkoituksena oli selvittää, osallistuuko yhdistyksen toimintaan ylipäänsä nuoria ja kuinka paljon näistä on arvion mukaan monikulttuurisia sekä sitä, tuoko osallistuminen toimintaan jotain erityispiirteitä nyt tai tulevaisuudessa.

⁴ Lista vastanneista järjestöistä on liitteessä 2.

2.4 Selvityksen etiikka: Henkilösuojan kunnioittaminen ja muut riskit

Tämänkaltaisessa selvityksessä riskinä on, että selvityksen tekotapa sinänsä vahvistaa erottelua tai luokittelua, pahimmillaan lisää osallistujien kokemuksia syrjinnästä tai nostaa niitä esiin ilman, että niiden käsittelyyn annetaan tukea. Toinen riski on, että alaikäisiltä nuorilta kysytään heidän yksityisyyteensä liittyviä asioita ilman, että he ovat voineet huoltajiensa kanssa pohtia, haluavatko sellaiseen ryhtyä.

Selvityksen lähtökohta oli, että ketään ei pakoteta osallistumaan ja että osallistumisen tason voi valita itse: kaikki haastattelutilanteet tehtiin ryhmissä, jossa saattoi myös valita olla hiljaa. Selvityksen keskiössä eivät niinkään olleet henkilökohtaiset kokemukset, vaan arvio tarjolla olevien palvelujen toimivuudesta. Nuorten haastattelut tapahtuivat julkisissa tiloissa (nuorisotila, koulu) ja vapaamuotoisissa ryhmäkeskusteluissa, joiden osallistujat jäivät nimettömiksi. Keskusteluista ei jäänyt muistiinpanoja, joista nuoret voisi tunnistaa.

Nuorisotalolla käydyt ryhmäkeskustelut koskivat yleisesti talotoimintaa. Nuoria pyydettiin arvioimaan, onko toiminta kaikille avointa ja noudatetaanko siinä yhdessä sovittuja pelisääntöjä rasismien suhteen. Nuoria ei luokiteltu eikä heitä pyydetty luokittelemaan ketään.

Koululuokissa tehtyjen ryhmähaastattelujen sisältö koski harrastustoimintaa ja Hyvinkäällä tarjolla olevien palvelujen tunnettuutta, oppilaiden kiinnostusta vapaa-ajan toimintaan ja käsityksiä siitä, mikä rajoittaa osallistumista tarjolla oleviin mahdollisuuksiin. Ryhmätilanteista oli sovittu koulujen rehtorin ja suomi toisena kielenä -opettajan kanssa, ne tapahtuivat normaalitunnilla.

Jälkeenpäin arvioituna on todettava, että kouluissa tapahtuneiden ryhmähaastatteluiden etiikasta olisi ollut hyvä keskustella tarkemmin ennen aineistonhankinnan alkua. Suunnitteluvaiheen käsityksestä poiketen nimittäin jotkut ryhmät olivat hyvin pieniä (pienimmässä läsnä kaksi ihmistä), ja yhdessä kouluista suomi toisena kielenä -oppilaat käytiin hakemassa ryhmähaastatteluun erikseen muilta tunneilta, mikä saattoi olla heille leimaava kokemus.

Nuorisotyöntekijöiden haastattelut koskivat heidän työtään, ne tehtiin yksilöhaastatteluina. Tulosten raportoinnissa ei tuoda esiin yksittäisten työntekijöiden näkemyksiä, vaan yleisiä linjoja.

2.5 Aineiston laatu ja käyttökelpoisuus

Aineistoa kerääville opiskelijoille tehtävä antoi mahdollisuuden tutustua Hyvinkään kaupungin nuorisopalveluihin erityisesti monikulttuurisen nuorisotyön näkökulmista. Heidän aiemmat kokemuksensa kunnallisesta nuorisotyöstä olivat hyvin erilaiset ja Hyvinkää oli useimmille entuudestaan tuntematon paikkakunta. Monet pääasiassa toisen vuosikurssin opiskelijoista koostuvan ryhmän jäsenistä ei myöskään ole opinnoissaan vielä käsitellyt tutkimusmenetelmiä.

Aineistonhankintaa ei siis voida pitää kaikki akateemiset kriteerit täyttävänä tutkimuksena, eikä toisen ryhmän tekemä vastaava aineistonhankinta välttämättä tuottaisi täsmälleen samoja tuloksia. Jotkut asiat

tulevat kuitenkin esiin useampien haastattelijaparien toisistaan riippumattomista aineistoista, mikä lisää niiden luotettavuutta. Pitää myös muistaa, että aineistossa haettiin vastauksia selviin ja kohtuullisen käytännöllisiin kysymyksiin, joihin annettuja vastauksia ei tarvitse paljon tulkita. Siksi voidaan ajatella, että usein toistuvat vastaukset ovat tavanomaisia ja voivat hyvinkin kertoa yleisestä ajattelusta. Yksittäisten, joukosta eroavien vastausten takana voi sen sijaan olla myös moniselitteisesti esitettyjä kysymyksiä tai väärinymmärryksiä.

Aineistoa hankittaessa on kysytty tiettyjä kohtuullisen konkreettisia kysymyksiä ja pyritty saamaan niihin näkökulmia Hyvinkään kaupungin nuorisotyöntekijöiltä sekä kahdelta hyvinkääläiseltä nuorten ryhmältä; nuorisopalveluja käyttäviltä nuorilta sekä yläkouluikäiset suomi toisena kielenä -oppilailta. Aineistosta ei voi tehdä yleistyksiä koskemaan muita ryhmiä eikä sitä tule käyttää syvällisten analyysien pohjana, mutta sen voi arvioida antavan kuvaa siitä, miten haastatelluissa ryhmissä kysymyksistä ajatellaan. Koska aineistoa ei ole kerätty yksilöiltä, vaan ryhmiltä, tuloksista ei juuri voi tehdä eriteltyjä päätelmiä esimerkiksi poikien tai tyttöjen taikka eri ikäryhmien suhteen.

Tulosten luotettavuutta lisää se, että ne ovat monilta osiltaan samansuuntaisia kuin monikulttuurisesta nuorisotyöstä tehdyt akateemiset tutkimukset. Kun lisäksi kysymykset olivat yksinkertaisia ja eri tilanteissa annetut vastaukset samankaltaisia keskenään, tämän selvityksen tuloksia voidaan pitää yhtenä pohjana, kun Hyvinkään nuorisopalvelut lähtee kehittämään monikulttuurista nuorisotyötä eteenpäin.

3. Havainnoinnin ja haastattelujen tuloksia

Tulokset esitellään yhteenvedona kaikista samaan kohderyhmään kohdistuneista haastattelu- ja havainnointitilanteista ja esiin nostetaan useimmissa tilanteissa toistuneet asiat. Tulosten taustalla olevan aineiston laajuus ja laadun arviointi käyvät ilmi edellisestä luvusta.

3.1 Havaintoja ja näkökulmia nuorisopalvelujen kävijöistä ja avoimuudesta

Nuorisopalvelujen nykyistä tilaa selvitettiin havainnoimalla toimintaa ja haastattelemalla siihen osallistuvia nuoria. Toiminnasta osa on suunnattu erikseen tytöille ja pojille, muuten toiminta on avointa kaikille.

Avoimessa toiminnassa monikulttuurisuus ei ulospäin näkyvinä piirteinä (esimerkiksi vieraiden kielten käyttönä) tullut havainnoinnissa näkyviin (eikä muita kriteerejä yritettykään käyttää, ks. luku 1). Näin ollen havainnointi ei anna uutta tietoa siitä, miten paljon monikulttuurisia nuoria osallistuu avoimeen toimintaan. Nuoret olivat paikalla useimmiten pienryhmissä, joiden muodostumista vahvimmin selittävät tekijät näyttivät olevan sukupuoli ja ikä. Monikulttuurisuus vaikutti olevan ryhmäytymisen perustana yhdessä avoimessa illassa, jolloin monikulttuuriseen pelikerhoon osallistuneet pojat jäivät myös avoimeen iltaan ja jatkoivat yhdessäoloa ainakin aluksi omassa porukassaan.

Myöskään nuorisotyöntekijöiden haastattelujen perusteella ei synny yhteistä arvioita monikulttuuristen nuorten kävijämääristä, ennemminkin arviot ovat keskenään hiukan ristiriitaisia. Haastattelussa yksi nuorisotyöntekijöistä arvioi noin kymmenesosan kävijöistä tulevan monikulttuurisesta taustasta, monet muut ovat sitä mieltä, että avoimessa toiminnassa käy vain vähän monikulttuurisia nuoria: ”ei paljoa”, ”vain vähän”, ”eipä oikeastaan”, ”ei kauheasti”, ”yksittäisiä”, ”vähän toistakymmentä”. Kaksi nuorisotyöntekijää mainitsi poikaryhmien osallistuvan toisinaan, kolme puolestaan arvioi erikseen, ettei tyttöjä juuri näy. Yksi nuorisotyöntekijöistä mainitsi monikulttuuristen tyttöjen osallistuvan toimintaan.

Kaksi uudemmissa kerhoista (tyttöjen hip-hop ja poikien pelikerho) on aloitettu kevään 2010 aikana monikulttuuristen nuorten toiveesta, ja niissä monikulttuuriset nuoret olivat havainnointikerralla vahvasti edustettuina; poikien pelikerhossa oli havainnointi-iltana läsnä ainoastaan monikulttuurisia poikia. Näiden lisäksi KV-kerhoon osallistuu nuorisotyöntekijän kertoman mukaan monikulttuurisia nuoria. Muussa kerhotoiminnassa osallistujien mahdollinen monikulttuurisuus ei tullut esiin.

Nuorisopalveluihin osallistuneiden nuorten haastattelujen perusteella näkemykset toiminnan avoimuudesta kaikille vaihtelivat. Kukaan ei esittänyt kantaa, etteivät jonkun tietynlaiset nuoret olisi tervetulleita osallistumaan nuorisopalveluihin, mutta osa oli sitä mieltä, ettei kaikkien ole helppo tulla. Yleisenä selityksenä oli, että nuoret tulevat paikalle usein jo valmiissa porukoissa ja ettei uuden tulijan välttämättä ole helppo tutustua muihin, etenkin jos on ”ulkomaalainen” tai muita nuorempi.

Vain muutama nuori kertoi varsinaisesti havainneensa rasismia nuorisopalveluissa, mutta moni mainitsi kuulleensa rasistista huutelua ja vitsejä. Nuorten yhtenäinen kokemus kuitenkin oli, että nuorisotyöntekijät puuttuvat siihen aina.

Myös nuorisotyöntekijät kertoivat puuttuvansa syrjivään ja rassistiseen huutelemiseen heti. Moni koki myös, että nuoret pitävät nimittelyä ja huutelemista yleensä leikkimielisenä puheena eivätkä he kohdistaisivat sitä monikulttuurisiin nuoriin, vaan ”heittävätkin vaan läppää”. Asian jatkokäsittely on usein hankalaa, koska nuoret eivät välttämättä ole halukkaita keskustelemaan asiasta sen enempää. Osa nuorisotyöntekijöistä kertoi joutuvansa puuttumaan puheeseen lähes joka ilta, toiset ovat törmänneet ilmiöön harvemmin.

3.2 Nuorisotyöntekijöiden ajatuksia monikulttuurisesta nuorisotyöstä

Nuorisotyöntekijöiden haastatteluista ei nouse esiin yhtä tai yhdenmukaista viestiä siitä, mitä monikulttuuristen nuorten parissa pitäisi erityisesti tehdä. Ainut yhteiseksi tulkittava viesti oli, ettei kukaan työntekijöistä esittänyt ideaa eriytetyn toiminnan järjestämisestä monikulttuurisille nuorille. Tästä voitaneen tulkita, että työntekijät pitävät pääsääntöisesti hyvänä tavoitella monikulttuuristen nuorten integroitumista kaikille tarkoitettuun toimintaan. Kukaan ei kuitenkaan myöskään arvostellut kahden monikulttuurisista lähtökohdista perustetun ryhmän aloittamista (poikien peli- ja tyttöjen hip-hop-kerhot).

Nuorisotyöntekijöiden esittämät ideat avoimen toiminnan kehittämiseksi monikulttuurisen nuorisotyön näkökulmasta vaihtelivat. Muutama haastatteluista nuorisotyöntekijöistä tuntui olevan sitä mieltä, että toiminta on nyt jo riittävän avointa kaikille. Tärkeää on, että kaikkia kohdellaan yhdenvertaisesti ja kiusaamiseen puututaan aina. Myöskään monikulttuurisuutta ei tulisi korostaa erikseen, vaan siitä tulisi tehdä arkipäiväistä.

Viisi haastateltua toi esiin näkemyksiä sen puolesta, että maahanmuuttajia tutustutetaan ohjatusti palveluihin ja kiinnitetään huomiota tiedotukseen, jota tulee antaa myös perheille. Muutama nosti esiin havainnon myös siitä, ettei tietoa maahanmuuttajien tarpeista ole tarpeeksi: pitäisi järjestää toimintaa josta monikulttuuriset nuoret on kiinnostuneita, ja maahanmuuttajille voitaisiin järjestää kyselyitä tarpeiden selvittämiseksi.

Muutama nuorisotyöntekijä toi esiin tarpeen työntekijöiden tiedon lisäämiseen ja koulutukseen maahanmuuttajiin ja monikulttuurisuuteen liittyvistä asioista. Yksittäisiä huomiota ja ideoita olivat myös seuraavat: monikulttuuriset nuoret tarvitsevat sulauttamista ja vertaistukea; on tärkeää luoda suomalaisille ja monikulttuurisille nuorille enemmän yhteisiä kerhoja; asennekasvatusta talolla, jotta sinne on maahanmuuttajan helppo tulla; monikulttuuristen nuorisotyöntekijöiden lisääminen; työntekijöiden koulutus; yhteistyön parantaminen nuorisotyöntekijöiden ja hallinnon välillä.

3.3 Suomi toisena kielenä -ryhmien kertomaa

Suomi toisena kielenä -ryhmissä tehtyjen ryhmähaastattelujen perusteella syntyy kuva, etteivät haastatteluihin osallistuneet nuoret ole millään tavalla yhtenäinen ryhmä. Osalla on monia erityisesti urheiluun ja musiikkiin liittyviä harrastuksia, tavallisimmin kuntosali, jalkapallo, pianonsoitto, laulu ja tanssi. Osa taas ei nimennyt erityisiä harrastuksia. Kuten ketkä tahansa nuoret, hekin viettävät aikaa kavereiden kanssa, pelaavat tietokonepelejä ja ”dataavat”.

Tieto Hyvinkään nuorisopalvelujen toiminnasta oli saavuttanut ryhmät erilaisin tavoin, tässä vaikutti olevan koulukohtaisia eroja: Noin puolessa ryhmistä tunnettiin Silta. Niissä kouluissa, joissa toiminnasta on käyty kertomassa, myös tietoa oli enemmän, toisaalta vierailuista huolimatta osa nuorista ei kokenut tietävänsä tarpeeksi. Muutamissa ryhmissä kävi selvästi ilmi, että tiedon puute oli estänyt osallistumasta – jos tietoa olisi enemmän, kiinnostusta osallistumiseen voisi olla. Vain muutama yksilö toi esiin sen, että kieliongelmat olisivat vaikuttaneet osallistumisen vaikeuteen.

Nuorisopalvelut tuntevista nuorista jotkut kertoivat osallistuvansa erilaisiin kerhoihin (hip-hop -kerho, pelikerho) ja viikonlopputoimintaan, kuten Lämppäri. Muutama sanoi olleensa myös mukana nuorisotoimen järjestämällä sähköturnausmatkalla. Avoimeen toimintaan osallistuvat nuoret sanoivat tulevansa talolle viettämään aikaa kavereittensa kanssa ja katsomaan esimerkiksi Salattuja elämiä. Osa toi ilmi, ettei heitä yksinkertaisesti kiinnosta olla mukana.

Nuorten harrastustoiveet hajosivat laajalle. Monet toivoivat lisää urheilumahdollisuuksia, useissa ryhmissä mainittiin jalkapallo, koripallo ja lentopallo, ratsastus, salibandy. Yhden ryhmän 7- luokkalaiset pojat toivoisivat oman tanssikerhon nuorisotalolle, kuten työilläkin on. Kukaan haastatelluista nuorista ei esittänyt toivetta erityisesti maahanmuuttajanuorille kohdistetusta toiminnasta.

3.4 Yhdistysten toiminnassa on monikulttuurisia nuoria

Yhdistyskyselyyn vastanneista 42 yhdistyksistä viiden toimintaan ei osallistunut lainkaan nuoria. Nuorten kanssa toimivista 37 järjestöstä lähes puolessa (17) on yhdistysten tietojen mukaan mukana myös monikulttuurisia nuoria, lisäksi muutama totesi, ettei tiedä kaikkien osallistujien taustoja. Yhteenlaskettuna yhdistysten toimintaan osallistuu reilusti yli 100 monikulttuurista lasta ja nuorta.

Monikulttuurisia nuoria oli kyselyn mukaan erityisesti urheilujärjestöissä pelaamassa jalkapalloa, harrastamassa kuntoliikuntaa, judoa, taistelulajeja, curlingia, uintia ja tanssia. Myös useissa partioyhdistyksissä oli mukana monikulttuurisia nuoria. Kaikkein eniten monikulttuurisia nuoria oli helluntailaisessa Godfellas-yhdistyksessä, jonka noin 150 nuoresta osallistujasta kolmasosa oli monikulttuurisia.

Yhdistystoiminnassa läpileikkaavana periaatteena näyttää vastusten perusteella olevan tasavertainen kohtelu. Monikulttuuriset nuoret ovat mukana siinä missä muutkin, samoilla säännöillä. Yhdistyksissä ei myöskään ole huomattu monikulttuuristen nuorten kaipaavan mitään erityistä, vain muutamassa mainittiin kielen kanssa olleen joskus hankaluuksia ja yhdessä mainittiin pesutilojen ja ruokavalion tuoneen joskus haasteita kilpailumatkoilla. Godfellas-yhdistyksessä haasteena mainittiin muut uskonnot.

Yhdistyskyselyyn vastanneiden asenne monikulttuurisia nuoria kohtaan oli myönteinen: kaikki nuoret toivotettiin lämpimästi mukaan toimintaan taustasta riippumatta. Seitsemän yhdistystä osoitti vastauksessaan erityistä kiinnostusta miettiä toimintaansa erikseen siitä näkökulmasta, miten se voisi houkuttaa tai palvella erityisesti monikulttuuristen nuorten tarpeita.

4. Johtopäätöksiä ja pohdintaa

Selvityksen päätehtävänä oli tuoda lisää ymmärrystä siitä, miten monikulttuurista hyvinkääläinen nuorisotyö on nyt, miten paljon monikulttuuriset nuoret osallistuvat muiden yhteisöjen järjestämään vapaa-ajan toimintaan sekä millaisia ajatuksia ja odotuksia kotoutuvilla nuorilla on vapaa-ajaltaan. Selvitys toikin lisäymmärrystä kaikkiin näihin kysymyksiin, muttei vastannut mihinkään niistä kokonaan. Käsillä olevan tiedon perusteella voidaan kuitenkin tehdä ehdotuksia jatkotoiminnalle.

Hyvinkään kaupungin nuorisopalvelujen toiminnassa on monikulttuurisia piirteitä. Myönteisin huomio on, että kaupungin nuorisotyöntekijät ovat kaikki sitoutuneet yhdenvertaiseen ja rasminvastaiseen toimintaan, mikä näkyy johdonmukaisena puuttumisena rasistiseen ja syrjivään puheeseen. Kaikki ovat myös sitä mieltä, että nuorisopalvelujen tulee olla avoimia kaikille ja ovat pohtineet keinoja, joilla tämä tavoite voidaan saavuttaa. Toimintaan ryhtyminen esimerkiksi kohdennetun tiedotuksen lisäämiseksi oli ilmeisesti kuitenkin jäänyt lähinnä monikulttuurisuudesta vastaavan työntekijän tehtäväksi.

Nuorisopalvelut on aloittanut kevään 2010 aikana kaksi kerhoa, joiden toive on noussut monikulttuuristen nuorten kanssa käydyissä keskusteluissa, ja niihin osallistuu monikulttuurisia nuoria. Monikulttuuristen nuorten osallistuminen avoimeen tilatoimintaan vaikuttaa olevan vähäisempää.

Eriytetyn ja kaikille avoimen (universalistisen) toiminnan suhde ja suhtautumisen jonkinlainen ristiriita ei ratkea selvityksessä. Eriytetyn toiminnan tarve ei juuri tule esiin sen kummemmin nuorten kuin nuorisotyöntekijöidenkään haastatteluissa. Kuitenkin vaikuttaa siltä, että ainakin osa monikulttuurista nuorista osallistuu helpoimmin sellaiseen toimintaan, jossa on muitakin monikulttuurisia nuoria, esimerkkinä tästä poikien pelikerho ja tyttöjen hip-hop-kerho.

Selvityksen perusteella on kuitenkin selvää, että hyvin suuri osa monikulttuurisista nuorista ei kaipaa kulttuuritaustan mukaan eriytettyä vaan itseä kiinnostavaa toimintaa. Monikulttuurisia nuoria on laajalti mukana hyvinkääläisissä harrastusjärjestöissä, ja sama harrastuneisuus tulee esiin myös suomi toisena kielenä -ryhmien haastatteluista. Näistä välittyvä yleiskuva on, että toimintaan hakeudutaan nimenomaan harrastuksen kiinnostavuuden, ei ryhmän koostumuksen vuoksi.

Hyvinkääläisissä yhdistyksissä vallitsee selvityksen perusteella laajasti avoin ja tasavertainen ajattelu. Monikulttuuriset nuoret ovat tasavertaisesti tervetulleita toimintaan eikä heidän osallistumisensa nähdä tuottavan erityisiä haasteita. Yhdistyksissä ei ole toistaiseksi ryhdytty erityisiin toimenpiteisiin monikulttuuristen osallistujien houuttelemiseksi mukaan, vaan osallistuvat nuoret ovat tulleet mukaan samoja reittejä kuin kaikki muutkin. Osa yhdistyksistä olisi kuitenkin kiinnostunut pohtimaan asiaa tarkemmin.

Suomi toisena kielenä -ryhmissä opiskelevien nuorten odotukset vapaa-ajaltaan eivät tunnu juuri poikkeavan muiden nuorten odotuksista: toiveharrastusten kirjo on laaja. Osalta nuorista kuitenkin puuttuu tietoa Hyvinkäällä harrastamisen mahdollisuuksista; tiedon ja oman kiinnostuksen puute koettiin tärkeimmiksi osallistumisen esteiksi.

Jos Hyvinkään kaupungin nuorisopalvelut haluaa jatkaa monikulttuuristen nuorten parissa tekevien toimijoiden kartoitusta, seuraavassa vaiheessa yhteistyökumppanien joukkoon olisi hyvä ottaa ainakin hyvinkääläisten seurakunnat ja muut uskonnolliset yhteisöt, musiikkiopisto ja mahdolliset muut musiikkiharrastusta edistävät tahot ja maahanmuuttajien omat yhteisöt. Tämän selvityksen perusteella vaikuttaa todennäköiseltä, että näillä on kontakteja monikulttuurisiin nuoriin.

Sikäli kuin tavoitteena on tavoittaa nykyistä enemmän monikulttuurisia nuoria, selvityksen perusteella tiedotusta on hyvä lisätä edelleen. Koulutiedotus vaikuttaa toimivalta tavalta saavuttaa nuoria, mahdollisesti sen voisi laajentaa myös alakoulujen viimeisille luokille.

Tässä selvityksessä asioissa pysyttiin kohtuullisen pinnallisella tasolla. Jos Hyvinkäällä asuvien monikulttuuristen nuorten kokemuksia halutaan ymmärtää tarkemmin, olisi seuraavassa vaiheessa hyvä paneutua hiukan tarkemmin suppeamman ryhmän haastatteluihin. Tähän selvitykseen valikoituneet suomi toisena kielenä -ryhmien oppilaat olivat pääosin jo aika pitkällä kotoutumisessaan, myöhemmissä tutkimuksissa tai selvityksissä mukaan voisi ottaa myös valmistavien luokkien oppilaita. Kiinnostavaa olisi myös kuulla vanhempien ajatuksia lastensa harrastamisesta ja vapaa-ajasta.

Yhteistyö harrastusmahdollisuuksia tarjoavien yhdistysten kanssa vaikuttaa tämän selvityksen perusteella lupaavalta mahdollisuudelta, jonka kautta erilaisista asioista kiinnostuneille monikulttuurisille nuorille voidaan tarjota harrastusmahdollisuuksia.

Lähteet

Helsingin nuorisoasiainkeskuksen monikulttuurisuusohjelma 2009-2012

(Viitattu 2.6.2010) <http://www.hel.fi/hki/nk/fi/Viraston+esittely/Strategia/Monikulttuurisuusohjelma>

Hyvinkään kaupunki: Maahanmuuttajien kotouttamisohjelma

(viitattu 2.6.2010) http://www.hyvinkaa.fi/Tiedostot/Sosiaalipalvelut/Maahanmuuttajien_kotouttamisohjelma.pdf

Tilasto

Nuorisopäällikkö Simo Varjosen Hyvinkään kaupungilta saama tilasto:
Hyvinkään väestö äidinkielen ja iän mukaan vuoden 2008 lopussa

	Yhteensä	0 - 6	7 - 12	13 - 18	19 - 24	25 - 30	31 - 45	46 - 59	60+
Yhteensä	44987	3627	3154	3576	3070	3241	8899	9428	9992
suomi	43129	3458	2985	3417	2915	3041	8384	9105	9824
ruotsi	343	33	28	31	15	24	62	56	94
saame	1	0	0	0	0	0	1	0	0
vieraskielisiä	1514	136	141	128	140	176	452	267	74

Liite 1: Hyvinkään tilastoinnista (Antti Kivijärvi 9.2.2010)

Hyvinkäällä asuu ei-suomenkielisiä ihmisiä vuoden 2008 lopussa yhteensä 1855. Tämä tarkoittaa noin neljää prosenttia koko väestöstä. Mikäli ruotsin- ja saamenkieliset otetaan luvusta pois, jää vieraskielisiä jäljelle 1514. Tämän suhteellinen osuus koko Hyvinkään populaatiosta on puolestaan noin 3,4. Tarkasteltaessa Hyvinkäällä asuvia vieraskielisiä nuoria, on 7-18-vuotiaiden vieraskielisten osuus tämänikäisistä hyvin lähellä neljää prosenttia (n=269). Tämä vastaa melko hyvin koko Suomen väestön suhteellista jakaumaa.

Leena Kartovaaran (2007) luokittelun mukaan kielen mukaan luokiteltuna saadaan haarukoitua 89 prosenttia ”maahanmuuttajalapsista ja -nuorista”. Sata prosenttia olisi tässä tapauksessa joukko, johon sisällytettäisiin 1) kahden ulkomailla syntyneen vanhemman suomessa ja ulkomailla syntyneet lapset, 2) yhden ulkomailla syntyneen vanhemman ulkomailla syntyneet lapset, joiden toisesta vanhemmasta ei ole tietoja, 3) ulkomailla syntyneet lapset, joiden vanhemmista ei ole tietoja ja 4) Suomessa syntyneet lapset, joiden ainoa tiedossa oleva vanhempi on syntynyt ulkomailla. Näin ollen Kartovaaran mukaan Hyvinkään vieraskieliseen nuorisopopulaatioon voisi huoletta lisätä 11 prosenttia. Lukumäärä nousisi näin ollen noin kolmeensataan ja 4,5 prosentin suhteelliseen osuuteen.

Kartovaaran määrittelyssä on kuitenkin muutamia aukkoja eikä hänen seulansa tavoita kaikkia maahanmuuttajataustaisia tai monikulttuurisia nuoria. Tuomas Martikainen (2007; myös Martikainen & Haikkola tulossa 2010) osoittaa terävästi näitä puutteita kieliperustaisessa tilastoinnissa. Hänen mukaansa tilastollinen tietämys Suomessa maahanmuuttajien ”toisesta polvesta” on varsin suppeaa. Maahan muuttaneiden ihmisten (molemmat syntyneet ulkomailla) jälkeläisistä 46 prosenttia oli vuonna 2007 Suomen kansalaisia. Lisäksi Martikainen toteaa, että vieraskielisiksi toisesta polvesta oli rekisteröity vain pieni osa (suhteellista jakaumaa ei ole saatavilla mutta arvioni mukaan kyse on enintään 30 prosentista). Martikainen puhuu myös sukupolvesta 2.5, millä hän viittaa lapsiin ja nuoriin, joiden vanhemmista vain toinen on syntynyt ulkomailla. Tällaisia ihmisiä asui Suomessa vuonna 2007 76 236, nykyään varmasti vielä enemmän. Näistä lähes 90 prosenttia oli alle 25-vuotiaita.

Kartovaaran ja Martikaisen johtopäätökset ovat siis varsin kaukana toisistaan. Nähdäkseni tämä johtuu yksinkertaisesti erilaisesta tavasta määritellä maahanmuuttaja. Kartovaaran tiukempaan määritelmään sisältyy vaatimus kaikkien tiedossa olevien vanhempien syntymisestä ulkomailla. Martikaiselle puolestaan riittää, että toinen vanhemmista on syntynyt ulkomailla. Näin ollen Martikainen tulee lähemmäksi määritelmää ”monikulttuuriset nuoret” Kartovaaran pitäytyessä ennemminkin sellaisissa ihmisissä, joihin viitataan julkisessa keskustelussa sanalla ”maahanmuuttaja”. Tulee lisäksi muistaa, että kummankaan tutkijan määritelmä ei pidä sisällään kansallisia vähemmistöjä, joiden tilastointi ei tietääkseni ole Suomessa laillista (”etnisyyttä” tai ”kansallisuutta” ei saa kysyä).

Olisin taipuvainen tulemaan tilastoinnissa lähelle Martikaisen ajattelua. Näin saadaan kenties totuudenmukaisempi kuva monikulttuurisen tai ulkomaalaistaustaisen populaation määrästä. Tällä tavalla tilastoitaessa mukaan laskettaisiin siis kaikki ihmiset, joiden vanhemmista ainakin toinen on syntynyt ulkomailla. Hyvinkään kohdalla tällaisen tilastoinnin voisi olettaa kasvattavan monikulttuuristen nuorten määriä huomattavasti verrattuna kieliperustaiseen tilastointiin. Nopeasti heitetty arvio voisi olla se, että 7-18-vuotiaiden määrä kasvaisi jopa kolminkertaiseksi (12 prosenttia). Tämä on lähinnä valistunut arvaus mutta ei liioiteltu arvio, etenkin jos vielä vähemmistötaustaiset nuoret lasketaan mukaan.

Tarinan keskeinen opetus on se, ettei tilastoja voi pitää aukottomina kuvauksina ympäröivästä maailmasta etenkin monikulttuurisuutta käsitellessä. Viime kädessä kyse on siitä, ketä pidetään monikulttuurisena tai maahanmuuttajana. Martikaisen laskelmat valtakunnallisella tasolla kuitenkin osoittavat sen, että kulttuurinen moninaisuus pitää kaivaa tilastoista muillakin menetelmillä kuin ainoastaan äidinkieleen nojautuen. Hän korosti

keskustelussamme, että kieliperustaisella tilastoinnilla on kolme perustavanlaatuisia ongelmaa: 1) se perustuu omaan ilmoitukseen (subjektiivisuus), 2) se ”etnistää” joitakin ihmisiä turhaan (puhuttu kieli ei ole sama asia kuin siteet johonkin yhteiskuntaan) ja 3) kieliperustainen tilastointi saattaa toimia maahanmuuton alkuvaiheessa, mutta pidempi asuminen vastaanottavassa maassa ”hävittää” lapset ja nuoret tilastoista ennen pitkää.

Lähteet

- Kartovaara, Leena (2007) Kerro, kerro tilasto, ken on maahanmuuttajalapsi! Hyvinvointikatsaus 1/2007, 17–23.
- Martikainen, Tuomas (2007) Maahanmuuttajaväestön sukupuolittuneisuus, perheellistyminen, ja sukupolvisuus. Teoksessa Martikainen, Tuomas & Tiilikainen, Marja (toim.) Maahanmuuttajanaiset: kotoutuminen, perhe ja työ. Helsinki: Väestöliitto, 38–67.
- Martikainen, Tuomas & Haikkola, Lotta (tulossa 2010) Johdanto – sukupolvet maahanmuuttajatutkimuksessa. Teoksessa Martikainen, Tuomas & Haikkola, Lotta (toim.) Maahanmuutto ja sukupolvet. Helsinki: Suomalaisen kirjallisuuden seura & Nuorisotutkimusseura.

Liite 2: Yhdistyskyselyyn vastanneet hyvinkääläiset yhdistykset

Yhdistyksen nimi	Nuorisotoimintaa	Monikulttuurisia nuoria
Godfellas	X	X
Haka-sirkus ry	X	-
HC Just ry	X	-
Hutiimi ry	-	-
Hyvinkään Palloseura ry *	X	X
Hyvinkään 4 H –yhdistys	X	X
Hyvinkään Arpa ry	-	-
Hyvinkään Curling ry *	X	X
Hyvinkään Golf ry	X	X
Hyvinkään hiihtäjät ry	X	-
Hyvinkään judoseura ry *	X	X
Hyvinkään Latu ry	X	-
Hyvinkään lumilautailijat ry	X	X
Hyvinkään Metsätytöt ry *	X	X
Hyvinkään Moo Do ry	X	X
Hyvinkään Perhokalastajat ry	X	-
Hyvinkään pesäpallotuomarit ry	x	-
Hyvinkään pyöräilijät ry	X	-
Hyvinkään Rangers ry *	X	X
Hyvinkään Rasti ry	X	-
Hyvinkään Ravers ry	-	-
Hyvinkään Shakkikerho	X	-
Hyvinkään Surffaajat ry	X	X
Hyvinkään Tahko ry *	X	-
Hyvinkään Tennisseura ry	X	X
Hyvinkään Tikka ry	-	-
Hyvinkään Uimaseura ry	X	X
Hyvinkään urheiluratsastajat ry	X	-
HYVOLI	X	ei osaa sanoa
Junior Bowling ry	X	-
Kuntoliikunta ry	X	X
Kytäjän Urheilijat	X	-
Martin Sudet ry	X	X
Martin partio ry *	X	-
Miilupartio ry	X	X
Nice-Team ry	-	-
Nummenpojat ry	X	X
Ridasjärven nuorisoseura	X	-
SB-90	-	-
Shudokan ry	X	-
Tanssiaskel Baso de Baile ry	X	X
Tanssiurheiluseura Parketti ry	X	-

*merkillä merkityt yhdistykset osoittivat aineiston keränneiden opiskelijoiden arvion mukaan erityistä kiinnostusta kehittää toimintaa monikulttuuristen nuorten kanssa.